

Sygn. akt VII Ka 1141/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Filipiak

przy udziale oskarżyciela publicznego sierż. szt. Agnieszki Szlachtowicz

po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2013r.

sprawy A. B.

obwinionej o wykroczenie z art. 100 ust 1 pkt.1 w zw. z art. 101 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionej

od wyroku Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 29 sierpnia 2013r., sygn. akt II W 535/13

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kętrzynie przekazuje.

Sygn. akt. VII Ka 1141/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 29 sierpnia 2013r. w sprawie II W 535/13

obwiniona A. B.została uznana winną tego, że od połowy marca 2013 r. do 12 kwietnia 2013 r. w sklepie (...)w B., będąc zatrudniona na stanowisku kierownika sklepu wprowadzała do obrotu wyroby wędliniarskie po upływie daty ich przydatności do spożycia,

tj. czynu z art. 100 ust.1 pkt.1 w zw. z art. 101 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia i za to wymierzono jej karę grzywny w wysokości 2 000 zł.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca obwinionej w całości na jej korzyść i zarzucił mu:

1/ obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia a mianowicie:

- art. 104 § 1 pkt 7 kpw w zw. z art. 5 § 1 pkt 8 kkw, poprzez skazanie obwinionej za wykroczenie, pomimo, iż aktualnie przeciwko niej toczy się postępowanie karne dotyczące tego samego zdarzenia,

- art. 4 ust.1 Protokołu nr VII do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 6 ust. 1 powyższej konwencji, poprzez naruszenie zakazu sądenia powtórnie za czyn wynikający z tożsamyh lub w istocie takich samych okoliczności faktycznych,

- art. 4 kpw, art. 139 § 1 kpk w zw. z art. 38 § 1 kpw i art. 71 § 4 kpw polegającą na błędnym uznaniu, że awizowane i nie podjęte w terminie wezwanie do stawiennictwa na rozprawę, wysłane na adres zamieszkania obwinionej zostało jej doręczone i tym samym istniały przesłanki do rozpoznania sprawy pod nieobecność obwinionej, a następnie wydania

wyroku zaocznego w sytuacji, gdy obwiniona nie wiedząc o toczącym się postępowaniu przebywała w tym czasie za granicą, co w konsekwencji pozbawiło ją prawa do obrony,

2/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a polegający na przyjęciu, że obwiniona dopuściła się zarzucanego jej czynu, pomimo istnienia poważnych wątpliwości w tym względzie.

Na podstawie art. 106a kpw wniósł o uzupełnienie przewodu sądowego poprzez:

- zażądanie z Sądu Rejonowego w Kętrzynie II Wydział Karny akt sprawy o sygn. II K 434/13 i przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w tych aktach, na okoliczność prowadzonego wobec A. B. postępowania karnego dotyczącego tego samego zdarzenia,

- przeprowadzenie dowodu z dokumentu, tj. z zawiadomienia z dnia 1 lipca 2013 r. na okoliczność, że A. B. nie wiedziała o toczącym się wobec niej postępowaniu w sprawie o wykroczenie i tym samym nie miała obiektywnej możliwości, aby zawiadomić Sąd o zmianie adresu do doręczeń, gdyż w okresie od 8 lipca 2013 r. do 8 września 2013 r. przebywała za granicą, natomiast w sprawie karnej, wiedząc wówczas o podejmowanych wobec niej czynnościach przygotowawczych złożyła zawiadomienie o zmianie adresu do kierowania korespondencji.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o :

- uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania wobec obwinionej,
- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.
- ewentualnie o

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie obwinionej od zarzucanego jej czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie stwierdzić należy, że apelacja jest zasadna w takim zakresie w jakim okoliczności w niej okoliczności nakazują uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W ocenie Sądu Okręgowego konieczne jest ponowne przeprowadzenie dotychczasowych dowodów i poddanie ich właściwej ocenie co winno pozwolić na wydanie prawidłowego rozstrzygnięcia.

Zasadnie podnosi skrzący, że faktycznie obwiniona została pozbawiona prawa do obrony. Jak bowiem wynika z akt sprawy wezwanie obwinionej na termin rozprawy zostało uznane za doręczone- k.25-26 i k.28. Tymczasem na uwadze należy mieć to, że w sprawie II K 434/13, w której A. B. będąc jeszcze podejrzaną w dniu 2 lipca 2013r. zawiadomiła prokuraturę o zmianie adresu dla doręczeń korespondencji, z uwagi na wyjazd w poszukiwaniu pracy przez okres 2 miesięcy - k.67-68. Natomiast wniosek o ukaranie w niniejszym postępowaniu do Sądu Rejonowego w Kętrzynie wpłynął w dniu 3 lipca 2013r., przy czym analiza akt wskazuje, że w sprawie z art.100 ust.1 przedmiotowej ustawy obwiniona nie była przesłuchiwana. Tym samym bez swojej winy nie mogła uczestniczyć w rozprawie wyznaczonej na dzień 29 sierpnia 2013r. albowiem wezwanie wysłano na adres, pod którym w lipcu 2013r nie przebywała.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok uchylono i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania – art.437§2kpk i art.438pkt.2 kpk w zw. z art.109§2kpw.

Przy ponownym rozpoznaniu postępowanie przeprowadzić należy z uwzględnieniem poczynionych uwag co winno pozwolić na prawidłowe przeprowadzenie sprawy i określenie odpowiedzialności obwinionej za zarzucany mu czyn. Jednocześnie w odpowiedni sposób należy się ustosunkować do okoliczności podnoszonych w apelacji obrońcy, w szczególności do kwestii toczącego się wobec A. B. postępowania w sprawie II K 434/13 o czyn z art.306 kk.